

જ્ઞાનધર્મકૃત દામન્નકકુલપુત્રક રાસ

- કલ્પના કે. શેઠ

પ્રાસ્તાવિક :

પ્રાચીન સમયથી માનવને કથા કે વાર્તામાં રસ રહ્યો છે. આના પરિણામરૂપે વિશ્વમાં ભિન્ન ભિન્ન દેશ, ભાષા, સમાજ અને સંસ્કૃતિના આરંભના સમયથી જ કથા કે વાર્તા લખાતી આવી છે. ભારતમાં છેક ઋગ્વેદથી શરૂ કરીને બ્રાહ્મણ, આરણ્યક અને ઉપનિષદકાલ સુધી આવું સાહિત્ય લખાયેલું મળી આવે છે. સંસ્કૃત-પ્રાકૃત સાહિત્યમાં તો 'બૃહત્કથા', 'વસુદેવહિંદી', 'બૃહત્કથાશ્લોકસંગ્રહ', 'કથાસત્ સાગર', 'બૃહત્કથામંજરી', 'વૈતાલપંચવિંશતિ', 'પંચતંત્ર', 'હિતોપદેશ' इत्यादि અનેક કથાસંગ્રહો મળી આવે છે.

પ્રાચીન અને મધ્યકાલીન ગુજરાતી સાહિત્ય પળ આ વારસો સાંચવે છે. એના ફલસ્વરૂપે ઇ.સ.ની બારમી સદીથી આરંભીને આજ સુધી આવી અનેક કથાઓ જૈન અને જૈનેતર કવિઓ વડે લખાઈ છે. અત્રે આવા કથા સાહિત્યની એક લઘુ કૃતિ 'જ્ઞાનધર્મકૃત-દામન્નકકુલપુત્રકરાસ' સંપાદિત કરીને આપવામાં આવે છે.

રાસ સાહિત્ય એ સમગ્ર પ્રાચીન ગુજરાતી સાહિત્યનો એક પ્રકાર છે. પ્રાચીન મધ્યકાલીન ગુજરાતી સાહિત્યનો ઘણો મોટો ભાગ 'રાસ' નામે ઓળખાતી રચનાએ રોકેલો છે. રાસ પ્રકાર એ અપભ્રંશભાષાનો ગુજરાતી ભાષાને મળેલો વારસો છે. સામાન્ય રીતે રાસ સાહિત્ય ૧૨મા સૈકાથી ૧૮મા સૈકા સુધીના ગાઢામાં વિશેષપણે મળી આવે છે. પ્રાચીન મધ્યકાલીન ગુજરાતીમાંથી મળી આવતું રાસ સાહિત્ય અત્યંત વિશાળ છે, અને ભાષા વિકાસની દૃષ્ટિએ, ઇતિહાસની દૃષ્ટિએ તેમજ સાહિત્ય સ્વરૂપની દૃષ્ટિએ તેનું ઘણું જ મહત્ત્વ છે. રાસનાં એકથી વધુ પ્રકારો હતાં. રાસ ગેય હતા અને નૃત્યમાં પણ તેનો ઉપયોગ થતો હતો.

આવા અનેક રાસોમાંના મહદ્ અંશે રાસો હજી અપ્રગટ અને હસ્તપ્રત સ્વરૂપે ગ્રંથભંડારોમાં સચવાયેલાં મળી આવે છે. અત્રે એવા એક અદ્યયાવત્ અપ્રકાશિત જ્ઞાનધર્મકૃત 'દામન્નકકુલપુત્રક રાસ'ને સંપાદિત કરી પ્રસ્તુત કર્યો છે.

પ્રતવર્ણન અને સંપાદન પદ્ધતિ

ઉપર જણાવેલ કૃતિનું સંપાદન લાલભાઈ દલપતભાઈ ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિર, અમદાવાદના મુનિ પુણ્યવિજયના હસ્તપ્રત ભંડારમાંથી પ્રાપ્ત એક માત્ર પ્રત પરથી કરેલ છે.

આ પ્રતનો ક્રમાંક ૩૮૦૧ છે. પ્રતમાં કુલે ચાર પત્ર છે. પત્રનું કદ ૨૬.૦ x ૧૧.૫ સે.મી છે. પત્રની બન્ને બાજુ ૨.૫ સે.મી. નો હાંસિયો છે. પ્રત્યેક પાના પર ૧૭ પંક્તિ છે. કુલે ૧૩૬ કડીઓ છે. પાતળા કાગળની આ પ્રત દેવનાગરી લિપિમાં કાઢી શાહીથી ગ્રંથકારે પોતે લખેલી - સ્વહસ્તાક્ષર પ્રતિ છે. પાઠ સુધારેલાં છે. પત્રનો ક્રમાંક જમણી બાજુએ હાંસિયા માં દર્શાવ્યો છે.

આરંભમાં ભલે મીંડુ કર્યા પછી કૃતિનો પ્રારંભ કરેલો છે. અને અંતમાં 'इति दामन्नककुलपुत्रकसंबंधोयं' એમ લખેલું છે. પ્રતનો લેખન સર્વત્ મળ્યો નથી. પણ રચના સંવત 'सत्तरइ सइ पइत्रीस समइ' અર્થાત્ ૧૭૩૫ મળે છે અને સ્વહસ્તાક્ષર પ્રત હોવાથી તેજ સમય લેખનનો હોવાનું અનુમાન કરી શકાય.

એક માત્ર મળેલ પ્રત પરથી પ્રસ્તુત કૃતિનું સંપાદન કર્યું છે તેથી પ્રતનો પાઠ ગ્રંથપાઠ તરીકે લીધો છે. ક્વચિત્ લેખનમાં થયેલ દોષ સુધાર્યો છે.

કાવ્યના કર્તા : જ્ઞાનધર્મ

કાવ્યના કર્તા કે કવિનામ કે ગુરુપરંપરા વિષે કાવ્યના અંતિમ ભાગમાં શ્રીચરતરાગચ્છ દિનકરુ એ , યુગવર શ્રીજિનચંદ્ર વિં
રોહડ વંસઈ પરગડડ એ , જિણ પ્રતબોધ્યા નેરંદ્ર

૧૨૮ વિં

તાસુ સીસ મતિસર ગુરુ એ , પુણ્ય પ્રધાન ઉવજ્ઞાય વિં
તાસુ સીસ સુમતિસાગર ભલા એ , પાઠક પંડિતરાય

૧૨૯ વિં

સાધુરંગ વાચકવરુ એ , સકલ શાસ્ત્ર પ્રવીણ વિં
તાસુ સીસ જગિ જાણીય એ , પાઠક શ્રીરાજસાર

૧૩૦ વિં

તાસુ સીસ ઈંણ પરિ ભણઈ , જ્ઞાનધરમ હિતકાર વિ૦
સત્તરઈ સઈ પઈત્રીસ સમઈ , વિજયદશમિ રવિવાર

૧૩૧ વિ૦

શાંતિનાથ સુપ્રસાદથીએ , રચીયડ એ અધિકાર વિ૦
રાજઈ ધર્મસુરિંદ નઈએ , રચીયા ખંભાત મજાર

૧૩૨ વિ૦

મઢતા ડલ્લેખ પરથી કૃતિના કવિ યુગવર શ્રીજિનચંદ્રની પરંપરાના પાઠક રાજસારના શિષ્ય જ્ઞાનધર્મ છે. કૃતિમાં પ્રાપ્ત ડલ્લેખ પરથી આ કાવ્ય રચના સવંત ૧૭૩૫(ઇ.સ. ૧૬૭૯)માં ખંભાતમાં થઈ છે એમ કહી શકાય. આ કૃતિ સિવાય જ્ઞાનધર્મે અન્ય કોઈ કૃતિ રચી હોવાના ડલ્લેખ મળ્યા નથી.^૧

કાવ્યનો બંધ

એકસો છત્રીસ (૧૩૬) કડીના આ કાવ્યનો પદ્યબંધ મુખ્યત્વે દુહા-ચોપાઈ અને દેશીઓનો છે. કવિનું શબ્દ પ્રભુત્વ મધ્યમ કોટિનું છે. પ્રાસ પ્રમાણમાં ઠીક સારા મળે છે.

૧. જૈન ગૂર્જર કવિઓ

राजसारशिष्यज्ञानधर्मकृत दामन्नककुलपुत्रकरास

स्वस्ति श्री मंगलकरण ,	प्रणामी पास जिणंद	
श्रुतदेवी सद्गुरु नमुं ,	टालई भव-दुख-फंद.	॥१
श्रीजिनवर ईम उपदेशई ,	मनवंछित दातार,	
धरमामाहि प्रधान छई ,	विरतिधरम श्रीकार.	॥२
तिणि उपरि दृष्टांत ,	ए सुणज्यो चतुरसुजाण ,	
कुलपुत्रक दामन्नकई ,	जिम कीधउ पचक्खाण.	॥३
तासुं कथा हु वर्णवुं ,	सांभलिज्यो सहु कोय ,	
पाप-तिमर दूइ हरइ ,	दिनकर-कर जिम सोय.	॥४

ढाल-१ चउपइनी

जंबुद्वीप एहिज विख्यात ,	दक्षिण दिशा तिहां भरत कहात,	
गजपुर नामई नगर उदार ,	ऋद्धि तणउ जिहां को नही पार.	॥५
सुनंद तिहां कुलपुत्रक एक ,	वसइ विचक्षण अति सुविवेक	
भद्रक नइ सुविनित प्रवीण ,	सकल गुणे संपन्न न हीण.	॥६
जिनदासक श्रावक छई तसुमित्र ,	धर्म-बुद्धि करि गात्र पवित्र ,	
जिनधर्मी गुरुभक्त दयाल ,	त्यागी भोगी नइ चउसाल.	॥७
ते बेहुनइ अधिक सनेह ,	चित्त एक जूजइ देह ,	
दंभरहित ते पालइ प्रीति ,	उत्तम-कुलनी एहि ज रीत.	॥८
इण अवसरि उद्यान मझार ,	समवसर्या गिरूआ गणधार ,	
धर्मधोष नामई गुणवंत ,	ज्ञान क्रिया सोभित उपशांत.	॥९
दशविध साधु धरम जे धरई ,	सर्व जीवनी रक्षा करई ,	
क्रोधादिक कीधा सहु दुर ,	सतरभेद संयम भरपुर.	॥१०

मनशुद्ध भावना भावई बार ,	छंडई पातक भेद अद्वार ,	
तप जप करि साधई शिव-पंथ ,	निरमम निरहंकार निग्रंथ.	॥११
मधुकरनी परि ल्यई आहार ,	दोष लिगावइ नहीय लिगार ,	
साधुधरम सुधा प्रतिपाल ,	जिण वांछा जायइ जंजाल.	॥१२
एहवा देखी नयणे साध ,	ते पाम्या बे हरख अगाध ,	
चालउ ए मुनीवर वंदीयइ ,	सुधउ समकित लहीस्थुं हीयइ.	॥१३

दूहा

देखीनइ आव्या तिहां	देइ प्रदक्षिण तीन ,	
चरण-कमल प्रणमी करी ,	ध्यान धरइ लयलीन.	॥१४
उचित ठाम जोइ करी ,	बइठा सनमुख आवि ,	
धरम-मारग काइ उपदिशउ ,	गुरुजी इण प्रस्तावि.	॥१५

ढाल-२

(आप सवारथ जग सहरे , एहनी)

उपदेश भाखइ साधुजी ,	करउ मांसनउ परिहार ,	
जीवां तणउ ए पिंड छइ ,	ए भाख्यउ रे भगवंत विचार.	॥१६
सांभलउ भवियण हित भणी रे ,	ए तउ विरूपउरे रसनउ अभिलाख	
ए सेव्यइ जीव दुख लहइ रे ,	एम बोलइरे गुरु सूत्रनी शाख.	॥१७

ढाल-३

(सांभलउ भवियण हित भणी रे ए आंकणी)

व्रणांगसूत्र मांहे कहा ,	गति नरगना हेतु च्यार	
जिहां अशुभ आउखउ लहइ ,	वेदन रे जीव विविध प्रकार.	

॥१८.सां.

अति घणा आरंभ जे करइ ,
परमांस-भक्षण वलि करइ ,

संवेगरस मनमां वस्यउ ,
अभिग्रह लीधउ एहवो ,

तिण समई तिहां किण प्रगटीयो ,
हाहाकार हियउ तिहां ,

छठा अरउ सरिखउ थयउ ,
प्रेम-भाव सहु माठा पड्या ,

एहवइ घरणी इम भणइ ,
खंजनी परि बईसी रह्यो ,

उद्यम विना किम चालिस्य ई ,
सरवर तटइ जइ माछला ,

एहवा वयण सुणी करी ,
परजीव आतम सम अच्छई ,

प्रियु तणा वचन सुणी करी ,
बंच्यउ तुमइ रे वरतीये ,

मूर्छित परिग्रहमांहि
वध त्रस जीव हो इंद्री पांचाहि.

॥१९.सां

गुरुवचन सांभलि चित्त ,
न करुं वध हो पर आप निमित्त.

॥२०.सां

कल्पांत सम दुक्काल ,
माल मुलक तिहां खाधा ततकाल.

॥२१.सां

जन करई मांसनउ भक्ष ,
जाणे माणस हो राक्षस परतक्ष.

॥२२.सां

निज कुटुंब मेटी भूत ,
पालिस किम हो घरना पूत.

॥२३.सां

आजीविका सुणि कंत ,
लेइ आवउ हो खावां निश्चित.

॥२४.सां

बोल्याउ तिहां ततकाल ,
तिण न करुं हो हिंसा विकराल.

॥२५.सां

बोली प्रियां तब वयण ,
धूतारा रे ते नहीं तुझ सयण.

॥२६.सां

ए कुटुंब दीन दयामणउ ,
भोजन विना किम प्राणनी ,

देखी कृपा नहीं कांइ ,
धरवानी हो सदहणा थाइ.

॥२७.सां.

अहम प्राण छुटइ वल्लहा ,
मुहडउ दिखाडिस लोकमां ,

किम लाज रहिस्यइ तुझ ,
किम करिनइ हों ते कहि तु मुझ.

॥२८.सां.

भरतार कथन करई नहीं ,
शाला कहइ तटकी तबई ,

आग्रह कीयो प्रिया जोर ,
माणस छई हो तुं अथवा ढोर.

॥२९.सां.

ते स्वजन नउ प्रेर्यउ थकउ ,
मीन ग्रहण ऊंडई जल तिहां

दह गयउ जलनइ तीर ,
जान नाखइ हो धीवर जिम वीर.

॥३०.सां.

नदीयां मिलइ जीम एकठी ,
तिम जालमांहि आवी पडई ,

भर समुद्र सिंधु मझार ,
तडफडता हो मच्छ लाख हजार.

॥३१.सां.

मनमांहि अनुकंपा वसई ,
विण भोगव्या छुटई नहीं ,

परतक्ष देखी पाप
जीम पामइ हो भव भाव संताप.

॥३२.सां.

ततकाल जलमांहि नांखीया ,
निज कुटुंब सुखनइ कारणइ ,

दुखीया देखी मछ ,
ए कारिज हो किम किजइ तुच्छ.

॥३३.सां.

दूहा

पाछउ फिरि आयवउ घरे ,
बीजइ दिन प्रेर्यउ थकउ ,

तिणि दिन संध्याकाल ,
चाल्यउ लेइ जाल.

॥३४

अनुकंपा वसि ऊभउ	द्रहनई कुल	
स्वजन कुटुंब अनेक कहउ	पीण हिंसा दुख मूल.	॥३५
वाधइ व्याधि कुपथ्यनी	दुख पामइ जिम जीव	
तिम हिंसा करी आतमा	परभवि पाडइ रीव.	॥३६
इम चींतवि आव्यउ फरी	त्रीजइ दिनि गयउ जाम	
जात पड्या मच्छ काढतां	मुडी पाख इक ताम.	॥३७
आव्यउ घरे ऊतावलउ	तिहां तोडी मच्छ-जाल ,	
कुण देखइ दुख नरकना	परिजन काजइ आल.	॥३८
सीख करी सहु कुटुंबसु	अणसण कीधउ सुनंद	
आऊखउ पूरी कीयो	पालो धरम अमंद.	॥३९

ढाल-४

(चूडलइ जोवन जिलि रहीयो , एहनी)

तिहांथी चविनइ ऊपनो	देश मगध सुखकार ,	
राजगृह नामइ भलो	पत्तन भरत मझार.	॥४०
ए फल देखउ धरमनउ	पाम्यउ छइ परलोक ,	
धरम थकी सुख संपनउ	हरि गयउ दुख सोक.	॥४१
	ए फल देख उ धरम नउ , ए आंकणी.	
राजा राज करइ तिहां	नामइ श्रीनरवर्म्म	
तेजइ करि दिनकर समउ	भाजि गयउ असि भर्म्म.	॥४२.ए०
वसइ तिहां व्यवहारीया	धनवंत सगला लोक	
इहक आवइ याचिवा	आपइ सगला थोक.	॥४३.ए०
एक तिहां व्यवहारीयउ	नाम अछई मणिकार ,	
मणि माणिक सोना तणउ	न्हि को तेहनई पार.	॥४४.ए०

ઘરિ ઘરિણી છઙ્ગ તેહનઇ
 વિસ્તરીયઝ યશ જેહનઝ
 આવી તસુ કુક્ષિ ઉપનઝ ,
 સંપૂર્ણ દિવસે થએ
 કુટુંબ સહુ મેલી કરી ,
 માબાપના મન હરખીયાં
 ચંદકલા જિમ દિન પ્રતઙ
 પિતા મનોરથ પૂરતઝ
 હુયઝ વસ્તર આઠનઝ
 પ્રગટી તેહવઙ તેહનઇ
 ખબર થઙ દરબારમાં
 વૃત્તિ કરઝ એહનઇ ઘરે

માત પિતા બાંધવ સહુ
 અનુક્રમિ ક્ષય પામ્યા તદા
 રહ્યાઝ દામત્રક એકલઝ
 કુંકર કૃત વિવરઙ કરી

સુયશા નામ અનુપ
 પરિમલ કુશમ સરુપ. ॥૪૫.૯૦
 ઉત્તમ જીવ સુનંદ
 જનમ્યઝ પૂનિમ-ચંદ. ॥૪૬.૯૦
 દામત્રક નામ દીધ
 મંગલ કારિજ કીથ. ॥૪૭.૯૦
 અનુક્રમિ વાધઝ બાલ ,
 લોચન ભાલ વિશાલ. ॥૪૮.૯૦
 થયઝ કલાન ઉધાર
 ઘરે ભયંકર મારિ. ॥૪૯.૯૦
 રાજા સાંભલી વાત
 ન હુવઙ લોકનઝ ઘાત. ॥૫૦.૯૦

દૂહા

સગા-સયણ કુટુંબ
 જિમ દૂરવાતઙ અંબ. ॥૫૧.૯૦
 પૂરવ પુણ્ય પ્રભાવ
 નાઠઝ દેખી દાવ ॥૫૨.૯૦

ઢાલ-૫

(પારધિયાની)

હિવ પુરમાં ભમતઝ થકઝ રે ,
 ધરિ ધરિ ભિક્ષા માંગતા રે
 તુમ્હે જોવઝ રે જોવઝ
 પૂરવ પુણ્ય તળઙ ઉદઙ

ભૂખ કરી પીઢાય રે બાલક તે ,
 ત્રિપતિ દુહેલી થાય રે બાલક તે. ॥૫૩
 અચરિજ એહ, બાલક તે
 લહીયઙ લાછિ અછેહ રે . . બા૦ ॥૫૪

शेठ एक तिहां किण वसइ रे ,
आस्या घरिनइ आवीयउ रे ,

तिण अवसर तिहां विहरता रे ,
करइ अभिग्रह नवनवा रे ,

मुनिवर बेहु गोचरी रे ,
वृद्ध कहइ लघुसाधुनइ रे ,

ए घरनउ पति ए हुस्यइ रे ,
एक भीतिनइ अंतर रे ,

वज्राहत सम ते थयउ रे ,
कष्ट करी धन अर्जीयउ रे ,

चारित्रीयइ बोल्यउ तिको रे ,
तउ हिव मनमां चींतवइ रे ,

बीज बल्यां किम होइसी रे ,
एह विचार चित चींतवइ रे ,

मोदक सखरउ आपिनइ रे ,
सइघउ कर्यउ चंडालनइ रे ,

सागरपोत समृद्ध रे , बा०
देखी मंदिर वृद्ध रे , बा०

॥५५. तु०

धरता धूनउ ध्यान रे , बा०
चाढइ संयम-वान रे , बा०

॥५६. तु०

आवइ सेठ-दुवार रे , बा०
सामुद्रक अनुसार रे , बा०

॥५७. तु०

बालक थयउ युवान रे , बा०
सेठ सुणी वात कान रे , बा०

॥५८. तु०

मनमां धरीय विषाद रे , बा०
भोगवस्यइ कांइ स्वाद रे , बा०

॥५९. तु०

सत्यवचन नहीं जूठ रे , बा०
एहनइ करुं अदीठ रे , बा०

॥६०. तु०

अंकुरनी उत्पत्ति रे , बा०
पाडु तासु विपत्ति रे , बा०

॥६१. तु०

भोलवइ सागर बाल रे , बा०
पाडइ ते तकाल रे , बा०

॥६२. तु०

मातंग एक वसइ तिहां रे ,
मुह मांग्यउ द्रव्य आपिनइ रे ,

खंगिल तेहनउ नाम रे , बा०
कहइ करि माहरउ काम रे , बा०

॥६३. तु०

दूहा

ल्यइ लाहो लखिमी तणो
पूरइ वंछित आपणा

विलसइ भोग संयोग ,
जन्मांतर पुन्य योग.

॥६४. तु०

ए बालकनउ वध करी रे ,
इम कहीनउ घरि आवियउ रे ,

ले आवे अहिनाण रे , बा०
सागरपोत सुजाण , बा०

॥६५. तु०

ढाल-६

खंगिल तिहांथी नीकलइ रे ,
हणवानी बुद्धइ करी रे ,
भावी ते तउ सही होय
पामइ जीव कीया निज कर्म ,
नयण देखी बालनइ रे ,
विण अपराधइ किम हणुं रे ,
ए बालइ एहनो किसुं रे ,
कोमलतनुं कंचनसमउ रे ,
मो हुंती पापी नही रे ,
परधनलोलुप हुं थइ रे ,
ए करम करिवा भणी रे ,
बालहत्या नउ ते भणी रे ,

बालकनइ ले साथि, सुणज्यो प्राणि ,
खइग लीयो निज हाथि सुणज्यो प्राणि.
टली सकइ नहीं कोय ,
सु० आंकणी. ॥६६
ऊपनी करुणा चित्त , सु०
सेठ तणउ ले वित्त. ॥६७. सु०
विणसाड्यउ कोइ काज , सु०
एहनइ किम हणुं आज. ॥६८. सु०
अवर अधम इण काज , सु०
बालक कां हणुं आज. ॥६९. सु०
उद्यत हुं थयउ मुढ , सु०
पाप करुं किम गुढ.

॥७०. सु०

जीवउ बालक बापडउ रे ,
वींटी छेदी आंगुली रे ,

ल्युं विण धन ए पाशि , सु०
बालक नइ कहइ नाशि.

॥७१. सु०

नाठउ वचन सुणी करी रे ,
नयण देखी सीहनइ रे ,

थरहर धुजइ तेह , सु०
नासइ मृगजीव लेह.

॥७२. सु०

सागरपोतनइ गोकुलइ रे ,
सुनंद नाम गोकुलतणउ रे ,

ततखणि पुहतो सोय , सु०
अधिपति तिहां किण जोय.

॥७३. सु०

सौम्य मूरति शिशु निरखिनइ रे ,
राख्यउ पुत्रपणइ करी रे ,

हरख्यउ सुनंद सुभचित्ति , सु०
सुंय्यउ गोकुल वित्त

॥७४. सु०

अनुक्रमि ते मोटउ थयउ रे ,
यौवनवय पाम्यउ तिहां रे ,

वधइ जंद(?) जयु नित्र , सु०
अधिक पितानउ हित्र.

॥७५. सु०

हिव पूठइ चंडाल लइ रे ,
सागर देखी खुसी थयउ रे ,

अंगुलिनउ अहिनाण , सु०
हिव जीवित परमाण. ॥७६. सु०

दूहा

सागर जायइ अन्यदा
देखइ दामनक प्रतइ

गोकुल देखण काजि
तिहां कण सरखइ साजि. ॥७७

छेदी अंगुलि देखिनइ
पूछइ सागर नंदनइ

देखी सुंदर गात
तब कहइ वीतक वात. ॥७८

सुणी सेठ मनि चींतवइ
बाह्य विभव स्वामी थयउ

मुनि भाखी जे वाच
तउ सही थास्यइ साच. ॥७९

तव हिव उभगवउ नहीं
उधम कीधइ सर्वथा

करिवउ कोइ उपाय
कारिज-सिद्धि जि थाय. ॥८०.

ढाल-७

(कपुर हुवइ अति उजलउ रे , एहनी)

मनसुं एम विचारिनइ रे ,
पाछउ राजगृह भणी रे ,
मानव देखउ कर्म सरुप ,

सेठ चाल्यउ तिण वार ,
धरतउ देख अपार रे.
इणवसि छइ रंक भूपरे आंकणी
॥८१. मा० देख०

हिवइ नंद कहइ तुम्हे रे ,
सेठ कहइ इक काम छइ रे ,

उतावला किण हेत ,
किण हीस्युं संकेत रे ,
॥८२. मा० दे०

बइसउ स्वामी इहां तुम्हे रे ,
लेख लिखी आपइ तिहां रे ,

मुझ पुत्र मूंकउ एह ,
चाल्य उ सेठनंइ गेह रे ,
॥८३. मा० दे०

राजगृह उद्यानमइ रे ,
वीसामउ तिहांकिण लीयउ रे ,

कामदेव प्रसाद ,
थाकउ पंथ विषाद रे ,
॥८४. मा० दे०

सूतउ तिहांकिण देहरइ रे ,
तेहवइ आवइ कन्यका रे ,

रूप-पुरंदर सोय ,
जाणे अपछर होय रे ,
॥८५. मा० दे०

सागरशेठनी ते सुता रे ,
पूजी प्रतिमा दिन प्रतइ रे ,

नाम विषा छइ लास ,
मांगइ वर धउ खास रे ,
॥८६. मा० दे०

तेहवइ देखी तिहांकिणइ रे ,
सूतउ भरनिंद्रा वसइ रे ,

दामत्रक गुणवंत ,
मनमोहन दीसंत रे ,

॥८७. मा० दे०

मुद्रित कागल तातनउ रे ,
लेख वांचइ सुंदरी रे ,

बाला देखी पासि ,
प्रगट वचन परकाशि रे ,

॥८८. मा० दे०

स्वस्ति श्री गोकुल थकी रे ,
समुद्रदत्त सुतनई लिखई रे ,

श्रेष्ठी सागरपोत ,
इणि वातइ सुख होत रे ,

॥८९. मा० दे०

विष देज्यो नर ए भणी रे ,
रखे विलंब करउ इहां रे ,

वांची लेख तुरत ,
वात राखेज्यो चित्त रे ,

॥९०. मा० दे०

वांची ते पत्र शेठ-पुत्रिका रे ,
विष शब्दइ कानो दीयउ रे ,

अंजन शलाका लेइ ,
देज्यो विषा

॥९१. मा० दे०

कागल बीडी तातनउ रे ,
हरख धरी आवी घरे रे ,

मूकी ठामो ठामि
भाग्यई थास्यई काम रे ,

॥९२. मा० दे०

दूहा

सूतउ ऊठी सज थई ,
आपई सागरपुत्रनइ

आवइ नगर मझार ,
ते कागल तिणवार.

॥९३

सभाचार वांची करी ,
तिणहिज दीनरउ थापयीउ

तेड्याव्या बहु विप्र
लगन गोधूलक क्षिप्र.

॥९४

ढाल-८

(कहियुं किहांथी आवीयउ रे लाल , एहनी)

समुद्रदत्त हरखइ करे ले लो , ' कइ वीवाह मंडाण रे , सोभागी.
आरिम कारिम सहु कीया रे लो , काज चढ्यउ परमाण रे , सोभागी.

॥९५.

दामन्नक परणइ तिहां रे लो , पुण्यइ परमाण रे सो०
गोरी गावइ सोहला रे लो , कोकिल कंठवणाव रे सो०

॥९६. दा०

इण अवसरि गोकुल सुणी रे लो , विवाह केरी वात रे सो०
सागरपोतइ जन-मुंखई रे लोल , खेद धरइ बहु भात रे सो०

॥९७. दा०

मइ अनेरउ चीतव्यउ रे लो , थययउ अनेरउ काम , सो०
लहणइथी दयणइ पड्या रे लो , थयइ किम आराम रे. सो०

॥९८. दा०

दाय उपाय करीसुं वली रे लो , करस्युं एहनउ घातउ रे सो०
बेटीनउ दुख अवगणी रे लो , मारणरी कइ वात रे सो०

॥९९. दा०

रौद्र-ध्यान धरतउ थकउ रे लो , आवइ खंगिल गेहरे सो०
मारा मारी तुं ए सही रे लो , मुंह माग्यउ द्रव्य लेह रे सो०

॥१००. दा०

पहिली मुझनइ भोलव्यउ रे लो , देखाडी अहिनाण रे सो०
तिण परितुं हिब मत करे रे लो , हरज्ये एहना प्राण रे सो०

॥१०१. दा०

खंगिल बोल्यउ ततखिणइ रे लो ,
फलइ मनोरथ ताहरा रे लो ,

ते मुज दृष्टिए दिखाडी रे सो०
मारुं तेह पछाडि रे सो०

॥१०२. दा०

संकेत मारण करउ करी रे लो ,
घरि आव्यउ ऊतावलउ रे लो ,

देवी दहेरमांहि रे सो०
धरतउ मनि उछाहि रे सो०

॥१०३. दा०

परण्या देखी बेहुनइ रे लो ,
कुलदेवी पूज्या विना रे लो ,

बोलइ शेठ वचन रे सो०
नही पामइ सुख तन रे सो०

॥१०४. दा०

एम कही शेठ ऊठीयउ रे लो ,
रवि आथमतइ चालीया रे लो ,

भरीय चंगेरी फुल रे सो०
करज्यो पूज अमूल रे सो०

॥१०५. दा०

अर्चा ऊपगरण ल्येउ तुम्हे रे लो ,
सागरपुत्र दीठा तिण समइ रे लो ,

वल्लभ अस्त्री साथि रे सो०
पूछइ झाली हाथ रे सो०

॥१०६. दा०

जास्युं देवी देहरइ रे लो ,
पूज अवसर तुम्ह नही रे लो ,

करवा पूज रसाल रे सो०
वीभक्त संध्याकाल रे सो०

॥१०७. दा०

हुं जाइसि बइसिउ तुम्ह रे लो ,
नवपरणीत जास्यउ किहां रे लो ,

ऊपगरण आपउ मुह(ज्ज) रे लो०
मनमां आणउ वज्ज रे सो०

॥१०८. दा०

दूहा

उपगरण लेइ चालीयउ
पूजा करीवा आवीयउ

भगनी-पति बइसारि
देवीय तणइ दुवारि

॥१०९

दहेरामांहे पइसता
खंगिल जाण्यउ मों भणी

खडागइ छेदाउ सीस ,
हिव करिस्यई बगसीस ॥११०

ढाल-९

(केकइ वर मांगइ , एहनी)

पुत्र-मरण दुसह सुणी
जे परनर विरूपउ चीतवइ

सेठ छोड्या प्राण तुरत रे ,
भाग्य जाग्यउ पणमइ
ते पातइ पामइ झप्ति
भाग्य जाग्यउ पलमइ ॥१११

एह वात राजा सुणी ,
कीधउ सेठनउ गृहपति ,

तेडइ दामन्नक निज पास रे , भा०
हिव भोगवइ लीलविलास रे भा०
॥११२. भा०

अनाबाध साधइ सदा ,
धरम अहोनिमि आदरइ

पुरषारथ तीने नित रे , भा०
मुख बोलइ भाषा सत्य रे भा०
॥११३. भा०

न करइ खल संगति
पडिलाभइ मुनि सुधउ

कहे दातार न शंकारइ संग रे , भा०
आहार वसन मनरंग रे भा०
॥११४. भा०

सगुरु समीपइ सांभलइ
दीन दुखी जन्मउ धरइ

सिधांततणा सुविचार रे , भा०
अनेक करइ उपगार रे भा०
॥११५. भा०

इम उत्तमि मारगि चालतां
आवि भणइ गाथाइ इसी ,

एक दिन इक भट्ट सुजाण रे , भा०
तिण रंज्यउ सुणउ प्रमाण रे भा०
॥११६. भा०

यथा-

अणुपुंखमावहंता आवया
सहु-दुक्खच्छपडओ जस्स
गाथा अरथ विचारिणइ
लक्ष तीन दिनार दे भलुं ,

सकल नगरलोके कह्यउ
विलसइ ए धन पारकउ

तेडावइ नृप शेठनइ
एतलउ दान किम आपीयउ

कहइ वृत्तान्त ते तिण समइ
सांभलि राजा इम भणइ

पूख पुण्य प्रभावथी ,
सहकउ मानइ तेहनइ

इण अवसरि गुरु आवीया ,
दामन्नक आवी कहइ

मुनिवर दीधी देसना
जैन धरम तिहां पडवज्यउ

गाथा

तस्स संपया हुंति ।
कयंतो वहइ पक्खं ॥११७
आपवीतग वात जाणी रे , भा०
भाख्युं मनसुं सुहात रे भा०

॥११८

राजानइ एह वृत्तान्त रे , भा०
तिण आपीइ मनुज अचीत रे भा०

॥११९

मूकीनइ अनुचर एग रे , भा०
कहउ शेठ तुम्हे वडवेग रे भा०

॥१२०

मूल थकी आप वात रे , भा०
तोसुं थइ माहरउ हित रे भा०

॥१२१

कीधउ नगरी केरउ आधक्ष रे , भा०
देखउ धरमना फल परतक्ष रे भा०

॥१२२

विहरंता देस परदेस रे , भा०
संभलावउ प्रभुजी देस रे भा०

॥१२३

प्रतिबुधउ तेण तिणवार रे , भा०
पालइ ते निरतीचार रे भा०

॥१२४

दूहा

पूरण पाली अउखउ	हुयउ महर्धिक दे रे ,	
बलि नरभव पामी करी ,	करिस्स्यइ जिन ध्रम सेव रे.	॥१२५
दीक्षा लेइ अनुक्रमइ	पामी केवलनाण	
प्रतिबोधी बहु भविजन	लहिस्स्यइ पूनिरवाण	॥१२६

ढाल-१०

(भरतनुप भावसुं ओ , एहनी . .)

विरति तणा फल इम सुणीए ,	दामन्नक कुलपुत्र विरति धरम आदर	
श्रीजिनवर इम उपदेश्यो ए ,	फल पचक्खाण वस्त्र वि०	॥१२७
ए संबंध वखाणीयउ ए ,	वृत्ति आवश्यकमांहि , वि०	
तिणयी एनइ ए दाखव्यउ ए ,	मनमां धरीय उच्छाहि. वि०	॥१२८
तुं छउ अधिकउ जे कह्यउ ए ,	मिच्छामि दुक्खडताम् , वि०	
जिण कारण छदमस्तनउ ए ,	चंचल वचन विलास. वि०	॥१२९
श्रीखरतरगच्छ दिनकरु ए	युगवर श्रीजिनचंद्र , वि०	
रीहड वसइ पराडउ ए	जिण प्रतिबोध्या नरेंद्र. वि०	॥१३०
तासु सीस मतिसर गुरु ए	पुन्य प्रधान उवझाय , वि०	
तसु शिष्य सुमतिसागर भला ए ,	पाठक पंडितराय. वि०	॥१३१

साधुरंग वाचकवरु ए
तासु सीस जगि जाणीय ए

सकल शास्त्र प्रवीण , वि०
पाठक श्रीराजसार. वि०

॥१३२

तासु सीस इणपरि भणई
सतरइसइ पइत्रीस समइए ,

ज्ञानधरम हितकार , वि०
विजयदशमि रविवार. वि०

॥१३३

शांतिनाथ सुप्रसादथी
राजइ धर्मसूरिंदनइ ए ,

रचीयउ ए अधिकार , वि०
रचीया खंभात मजार. वि०

॥१३४

भवियण भणतां सुख लहइ ए ,
अधिकारइ पचकाणने ,

सुणतां कान पवित्र , वि०
दामन्नकचरित्र. वि०

॥१३५

वीरत करो गुरुमुख विधे ए ,
भंगा गुण पंचाससू ए ,

धरि छंडी आगार , वि०
तुं सिद्धि पलणहार. वि०

॥१३६

કઠિન શબ્દાર્થ

(કૌસમાં આપેલ પ્રથમ અંક કઢી ક્રમાંક અને બીજો અંક ચરણનો ક્રમ દર્શાવે છે.)

અડખડ (૧૨૫,૧) આયુષ્ય
અદીઠ (૬૦,૪) અદૃશ્ય કરવું, મારી
નાખવું
અનાબાધ (૧૩૧,૧) મુશ્કેલી (બાધ)
વગર
અપછરા (૮૫,૪) અપ્સરા, પરી
અર્જીયડ (૫૯,૩) કમાવું, રઠવું
અરડ (૨૨,૧) આરો (જૈન ધર્મમાં
કાઠના છ ભાગ પાડી દેરેક
ભાગને આરો કહે છે)
અસિ (૪૨,૪) તલવાર
અહિનાણ (૭૬,૨) નિશાની, ઓઢઢ
ચિહ્ન
અંબ (૫૧,૪) આંબો
આઠખડ (૧૮,૩) આયુષ્ય
આધક્ષ (૧૨૨,૨) અધ્યક્ષ, નગરશેઠ
આસ્યા (૫૫,૩) આશા
ઉચ્છાહ (૧૨૮,૪) ઉત્સાહ, ઉમંગ
ઉછાહિ (૧૦૩,૪) આનંદ, હર્ષ
કલ્પાંત (૨૧,૨) પ્રલય
કારિજ (૮૦,૪) કાર્ય
કુંકર (૫૨,૩) કુતરા

ખંજની (૨૩,૩૩) ઢોલિયો, એક
પ્રકારનું બેસવાનું આસન
ગાત (૭૮,૨) ગાત્ર, અંગ
ગેહ (૮૩,૪) ગૃહ, ઘર
ગોધુલક (૯૪,૪) ગોરજનો સમય
ચંગેરી (૧૦૫,૨) ફુલદાની
ઝતિ (૧૧૧,૪) ઝાડપથી, ત્વરાથી
ત્રિપતિ (૫૩,૪) તૃપ્તિ
દહ (૩૦,૨) ઝરાણુ
દુસ્વાતઈ (૫૧,૪) ધરાબ પવનથી
દુહેલી (૫૩,૪) મુશ્કેલીથી
દીનરડ (૯૪,૩) દિવસ
ધમ (૧૨૫,૪) ધર્મ
પડવજ્યડ (૧૨૪,૩) સ્વીકાર કરેલું,
કબુલ કરેલું
પરગડડ (૧૩૦,૩) પ્રગટવું
પુરંદર (૮૫,૨) ઇંદ્ર
બગસીસ (૧૧૦,૪) બક્ષિસ
મુડી (૩૭,૪) તુટવું, કાપવું
મુઢ (૭૦,૨) મૂર્ખ, ગમાર
મેટી (૨૩,૨) મોટી
રંજ્યડ (૧૧૬,૪) આનંદિત થવું, ખુશ થવું

રીવ (૩૬,૪) ચીસ, પોકાર
 રીહડ (૧૩૦,૩) એક ગચ્છનું નામ
 લાછિ (૫૪,૪) લક્ષ્મી
 વડવેગ (૧૨૦,૪) ઝાડપથી, મોટેથી
 વરતીયે (૨૬,૩) વ્રતધારણ કરનાર, સાધુ
 વસ્તાર (૪૯,૧) વરસ
 વંચ્ય (૨૬,૩) છેતરવું, ભરમાવવું
 વાધ (૪૮,૨) મોટું થવું, વિકસવું
 વિણસાડ્ય (૬૮,૨) નુકસાન કરવું
 વિલસઈ (૧૧૯,૩) વેડફવું, દુર્વ્યય કરવો
 વિવરઈ (૫૨,૩) છીંડું, બચોલ

વિસ્તરીય (૪૫,૩) ફેલાવું, પ્રસરવું
 વીભક્ત (૧૦૭,૪) વહેંચાયેલું આકાશ
 (દિવસ અને રાત વચ્ચે)
 વ્યવહારીય (૪૪,૧) વેપારી
 સઈધ (૬૨,૩) સંધિ
 સખર (૬૨,૧) સાકર, ખાંડ
 સયણ (૫૧,૨) સ્વજન
 સંવેગ (૨૦,૧) મોક્ષની અભિલાષા
 સીખ (૩૯,૧) વિદાય
 સોહલા (૯૬,૩) મંગલગીતો, લગ્નગીતો

